

dennes Afsætning nødvendige Længdemaal, derunder ogsaa Maal til Skel og faste Punkter paa begge Sider af den vedtagne Grænse.

Erklæringen, der underskrives af Parterne, er stempelfri og indsendes med Udstykningssagen til Landbrugsministeriet, der, samtidig med at Udstykningen approberes, foranlediger Erklæringen tinglæst og noteret paa de respektive Ejendommens Folier i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne.

Tinglæsningen sker uden Gebyr.

Udebliver nogen af Parterne trods den meddelte Underretning, eller erkendes under Opmaalingsforretningen ikke Rigtigheden af Grænsen, maa Erklæring herom fra Landinspektøren vedlægges Udstykningssagen, og Udstykningen fremmes da paa Grundlag af Matrikulskortet.

§ 20.

Er iøvrigt Ejerne af Ejendomme, hvis Grænser er sammenstødende, blevne enige om at søge Beliggenheden af Skellet konstateret, lader de ved en Landinspektør Skellinien afsætte paa et Kort med Angivelse af de til Skelliniens Bestemmelse nødvendige Længdemaal, derunder Maal til Skel og faste Punkter paa begge Sider af Skellinien. Kortet vedhæftes en af Parterne paa ustemplet Papir udstedt Erklæring om, at Kortet angiver det rette Skel mellem Ejendommene, hvilken Erklæring af Landinspektøren indsendes til Landbrugsministeriet, der, forsaavidt der intet findes at erindre imod Forretningen, foranlediger Erklæringen tinglæst og noteret paa de respektive Ejendommens Folier i Registret til Skøde- og Panteprotokollerne.

Tinglæsningen sker uden Gebyr.

§ 21.

Erklæringer om Konstatering af Ejendomsgrænser maa kun tinglæses, naar den i §§ 19 og 20 foreskrevne Fremgangsmaade er anvendt.

VI. Om Udnævnelse af faste Jordboniteringsmænd m. m.

§ 22.

Taksationer af Jorder efter Taksationsfoden 24 som bedste Jord (Jordbonitering), der lægges til Grund for Forandringer i Jordernes nuværende Hartkornsansættelse ved Udskiftninger, Udstykninger og Magelæg, udføres af tvende efter de nedenauførte Regler udnævnte faste Jordboniteringsmænd i Henhold til en af dem en Gang for alle afgiven Erklæring paa Ære og Samvittighed, jfr. Lov Nr. 60 af 26. Marts 1909 § 1.

§ 23.

Jordboniteringsmændene udnævnes paa Landet af Kommunalraadene; for hver Sognekommune udnævnes 3 Jordboniteringsmænd; dog kan der, hvor Kommunens Udstrækning eller andre særlige Grunde taler derfor, udnævnes et større Antal Jordboniteringsmænd, naar dette billiges af Amtsraadet.

Landdistrikter, der med Hensyn til Fattig- eller Skolevæsen hører ind under en Købstadkommune uden at have deres eget Kommunalraad, henlægges for det i nærværende Paragraf omhandlede Forholds Vedkommende under et bekvemt liggende Landsogn efter vedkommende Amtsraads nærmere Bestemmelse.